

DECYZJA RADY (UE) 2017/866**z dnia 11 maja 2017 r.****w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 2, w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia wraz z państwami członkowskimi uczestniczyła jako obserwator w negocjacjach dotyczących Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (zwanej dalej „Konwencją”), przyjętej przez Komitet Ministrów Rady Europy w dniu 7 kwietnia 2011 r. Konwencja została otwarta do podpisu w dniu 11 maja 2011 r.
- (2) Zgodnie z art. 75 Konwencji jest ona otwarta do podpisu dla Unii.
- (3) Konwencja ustanawia ogólne i wielowymiarowe ramy prawne w celu ochrony kobiet przed wszystkimi formami przemocy. Jej celem jest zapobieganie, ściganie i eliminowanie przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz przemocy domowej. Konwencja obejmuje szeroką gamę działań, począwszy od gromadzenia danych i podnoszenia świadomości, aż po środki prawne dotyczące odpowiedzialności karnej za różne formy przemocy wobec kobiet. Konwencja obejmuje środki mające na celu ochronę ofiar przemocy i udzielanie im wsparcia, a także podejmuje kwestię przemocy ze względu na płeć w kontekście azylu i migracji. Konwencja ustanawia specjalny mechanizm monitorowania w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia przez Strony jej postanowień.
- (4) Podpisanie Konwencji w imieniu Unii przyczyni się do realizacji zasady równości kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach, która to zasada należy do podstawowych celów i wartości Unii i powinna być realizowana we wszystkich jej działaniach zgodnie z art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Przemoc wobec kobiet jest pogwałceniem przysługujących im praw człowieka i stanowi skrajną formę dyskryminacji, zakorzenioną w nierówności płci i przyczyniającą się do jej utrzymania i wzmocnienia. Zobowiązując się do wdrożenia Konwencji, Unia potwierdza swoje zaangażowanie w walkę z przemocą wobec kobiet na swoim terytorium i na całym świecie oraz potwierdza swoje obecne działania polityczne i obowiązujące obszerne ramy prawne w dziedzinie prawa karnego procesowego, które mają szczególne znaczenie dla kobiet i dziewcząt.
- (5) Zarówno Unia, jak i państwa członkowskie mają kompetencje w dziedzinach objętych Konwencją.
- (6) Konwencja powinna zostać podpisana w imieniu Unii w zakresie spraw leżących w kompetencji Unii, o ile Konwencja może mieć wpływ na wspólne zasady lub zmieniać ich zakres. Powyższe odnosi się, w szczególności, do określonych postanowień Konwencji związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz do postanowień Konwencji związanych z azylem i zasadą non-refoulement. Państwa członkowskie zachowują swoje kompetencje, o ile Konwencja nie wpływa na wspólne zasady lub nie zmienia ich zakresu.
- (7) Unia ma również wyłączną kompetencję do przyjmowania obowiązków określonych w Konwencji w odniesieniu do swoich własnych instytucji i administracji publicznej.
- (8) Z uwagi na fakt, że kompetencja Unii i kompetencje państw członkowskich są ze sobą powiązane, Stroną Konwencji powinny zostać zarówno państwa członkowskie, jak i Unia, tak by mogły razem, w spójny sposób, realizować obowiązki określone w Konwencji i wykonywać prawa im powierzone.

- (9) Niniejsza decyzja dotyczy wyłącznie art. 60 i 61 Konwencji. Nie dotyczy ona postanowień Konwencji o współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych; postanowienia te są przedmiotem odrębnej decyzji Rady w sprawie podpisania, która ma być przyjęta równoległe z niniejszą decyzją.
- (10) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, te państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji i nie są nią związane ani jej nie stosują.
- (11) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (12) Należy podpisać Konwencję,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement, z zastrzeżeniem zawarcia przedmiotowej Konwencji ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Konwencji w imieniu Unii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 maja 2017 r.

W imieniu Rady
R. GALDES
Przewodniczący

⁽¹⁾ Tekst Konwencji zostanie opublikowany wraz z decyzją w sprawie jej zawarcia.